

Frei Tamás - Energia nem vész el

2013 szeptember 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Rezsibefagyasztás angol módra – így lehetne összegezni az elmúlt napok londoni rezsicsatáját. A látszat ellenére tartózkodnék attól, hogy a magyar kormány megoldásainak nemzetközi hódításáról írjak, mert err?l szerintem nincs szó, hiszen más ország, és más lehet?ségek.

Mint ahogy bankadó és bankadó között is van különbség. Azon a fronton is más történik (persze, ehhez kicsit a felszín alá kellene ásni, a bulvárújságok bombasztikus címei mögé pillantani), szóval egészen más a német vagy éppen a francia „bankadó”, mint a magyar.

A brit rezsicsökkentés, pontosabban -befagyasztás csak annyiban hasonlít az Orbán-kormányéra, hogy ez is azonnal politikai felhangokat kapott. A demokrácia egyik bölcs?jének tekintett londoni közéletr?l azonnal kiderült, hogy a politikusok nem képesek az ilyen ügyeket tisztán a számok, a valós profitok és a lakossági terhek józan matematikája alapján megítélni.

Az ügy kedden kezd?dött, amikor az ellenzéki Munkáspárt vezet?je, Ed Miliband közölte, hogy amennyiben pártja nyeri a következ? brit választásokat, akkor „befagyasztja a gáz- és áramszámlákat egészen 2017-ig”. A brit kiszámíthatóság, ugye, hogy még azt is azonnal megmondta, meddig akarja felborítani a rendszert.

Az angolszász kapitalizmus finanszírozási struktúrája miatt ugyanis (a befektetett pénzek f?leg a t?zsdén keresztül csatornázódnak a cégekbe, nem pedig az átoknak tartott „kapzsi” bankok széfjeib?l) már másnap borult a rendszer. Már szerdán zuhanni kezdtek az er?m?vek, áramszolgáltatók, gázraktározók és mindenféle olyan cég papírjai, melyeknek közük van az áram- és gázszámlákhoz. Csak az els? 24 óra tízmilliárd fontokat nyesett ezeknek a vállalatoknak az értékéb?l, csaknem hét százalékot. Azonnali hatásként sok kispénz? angol bukott sokat a részvényárfolyamokon.

Ed Miliband, aki a Munkáspárt kongresszusán adta el? a beszédet, a brit középosztály (és onnan lefelé minden társadalmi réteg) aggodalmára próbált reagálni. És persze népszer?séget szerezni. Ebben azonnal egyet is értett minden elemz?. Mármint, hogy a rezsiügyek a politikáról szólnak, ezért a közéleti ring terepén kell keresni az okokat. Nagy-Britannia ebben a tekintetben annyival bonyolultabb, mint Magyarország, hogy arrafelé az elmúlt évek kormányai számtalan döntéssel próbálták rávenni az energiacégeket, hogy közpénz helyett a sajátjukat fektessék a megújuló energiaforrások kiaknázásába. F?leg a nap- és szélenergia élvez prioritást, de a legmodernebb technológiájú atomer?m?-építés is el?nyben részesül. Ezeknek a londoni kormány az energiaszektorban arrafelé szokásos 5 százalékosnál magasabb nyereséget engedélyez.

A Budapesten emlegetett nonprofit megoldások Londonban még így sem jönnek szóba. És valószín?leg nem is fognak. A nyersebb, tisztább és durvább brit piaci verseny ugyanis sokkal gyorsabban igazolja vissza a rossznak

t?n? döntéseket. Az elmúlt két napban máris cégek sora jelentette be, hogy mit nem épít meg (atomer?m? és gáztározó). Ha a Munkáspárt kerülne hatalomra, akkor ezek finanszírozásához szükség lenne a megmenteni szándékozott adófizet?k pénzére.

Rezsi (pontosabban energia) nem vész el, csak átalakul.

Kapcsolódó írások:

- Egyre kevesebb háztartás fizeti késve a rezsit
- Félmilliárd forintos kötbért szabtak ki közm?szolgáltatókra
- Élénkül? növekedés eltér? értékeléssel

Frei Tamás - metropol

Ajánló